

Střípky z naší farnosti

Č. 19

Zpravodaj farnosti Kněždub

1/2016

„Hleďte Boží království a ostatní vám bude přidáno.“

Promluva při nedělní mši svaté spojené s pomazáním nemocných

Bratři a setry, dnes někteří s vás přijmou svátost pomazání nemocných. My všichni spolu s vámi si uvědomujeme, že nemoc a bolesti patří k lidskému životu, které trápí naše svědomí. Ale zároveň ve světle víry víme, že Kristus těmto skutečnostem lidského života dává hlubší smysl, neboť z nich činí prostředky vedoucí ke spáse člověka, jak osobní, tak těch, za které svou nemoc a obtíže obětujeme.

Někdy nás napadá myšlenka, že nemoc je Božím trestem za hříchy člověka. Neboť říkáme: „Za co mě Bůh trestá?“ Pravdou však je, že nás Bůh netrestá. Dopustí-li však, že nemoc přijde, nabízí ji jako prostředek k prohloubení důvěry či obnovy víry člověka. Na druhou stranu je někdy přímo zjevné, že určitá nemoc je důsledkem konkrétního špatného jednání. Bývá to předně tam, kde jsme dostatečně nechránili své zdraví, kde jsme ho příliš zatěžovali, až jsme mu způsobili újmu.

Určitě bychom neměli zapomínat, že pátým přikázáním nám bylo určeno, abychom se pečlivě starali o své zdraví i zdraví našich blízkých, abychom nečinili nic, co omezuje nebo zkracuje náš život. Abychom neplýtvali darem zdraví. Neboť zdraví nemáme sami pro sebe, ale proto, abychom ve dnech zdraví mohli plnit své poslání vůči církvi i společnosti.

Zdraví je nezasloužený dar a je potřeba s ním dobře hospodařit. Když už však přijde nemoc, měli bychom s ní odhodlaně bojovat, nevzdávat se, projevit velkou důvěru Bohu. Rovněž po vzoru Ježíše ji můžeme vzít na sebe, pokorně jí nést a učinit z ní prostředek k osobnímu i duchovnímu zranění. Prostředek, který nám pomáhá přehodnotit náš žebříček hodnot tak, aby důležitější věci i lidé dostali to správně místo, které jsme během svého života posunuli dál, učinili je méně významnějšími.

Pomazáním a modlitbou kněze se nemocnému dostává zvláštní milost Boží, která ho posiluje a povzbuzuje, aby stísněn úzkostí neklesal na mysli, a aby snad v pokušení neochabla jeho víra. Tato svátost má být udělena všem, kteří nebezpečně chřadnou nemocí nebo stářím. Rovněž ji mohou přijmout ti, kteří se chystají na operaci, a kde je vyšší riziko pooperačních komplikací. Také děti, když už rozumově poznávají význam této svátosti. Tuto svátost mohou přijmout i ti, kteří navenek nejeví žádné zdravotní problémy, ale jejich psychika je ztížena různými úzkostmi, depresemi a jinými podobnými stavy.

Bratři a sestry, nebojte se požádat o tuto svátost ani ve chvílích zdravotních obtíží, ani když se chystáte na vážnou operaci. Spolu s touto svátostí přijměte i svátost smíření a svátost eucharistie. Tak budete více spojení

s Kristem a budete mít sílu bojovat s nemocí. Tuto svátost je možná udělit i lidem, kteří se ocitli v komatu nebo jsou udržováni v umělém spánku, neboť se zde předpokládá, že kdyby byli při vědomí i při smyslech, tak by podle svého křesťanského přesvědčení o tuto svátost požádali. Předně pak je určena těm, kteří se vydali na cestu poslední a umírají. I oni mají tuto svátost přijmout. K ní pak přijímají i poslední svaté přijímání, viaticum, jako pokrm na cestu do věčnosti. Těmto nemocným je možné udělit i apoštolské požehnání, jimž jsou zproštěni povinnosti vykonat pokání jako náhradu za spáchané hříchy.

Sama svátost nemocných odpouští hříchy, činí duši čistou a milou Bohu. Takto připravený člověk může odejít na věčnost a nemusí se bát, že by propadl věčné smrti. Je však smutné, když našim bratřím a sestrám je odepřena tato svátost pro liknavost či malichernost těch, kteří se o ně starají. Neboť mnohdy se zbytečně otálí se zavoláním kněze: „Vždyť ten náš děda nebo babička na tom nejsou ještě tak zle“. Ale zkušenost ukazuje, že zdravotní stav se může během několika hodin změnit tak, že nemocný umírá. Jindy jako příčina odepření jsou jen vnější malichernosti - jako je starý a ošumělý dům a pokoj, kde nemocný bydlí, že má špinavé pyžamo od snídaně nebo trpí lehkou inkontinencí, která je cítit, nebo že nemáme peníze pro kněze. Nutno podotknout, že všechny svátosti jsou zdarma. Dává-li někdo finanční dar, je to většinou na kostel či podporu farnosti.

Prosím vás, bratři a sestry, neodpírejte svým stárnoucím rodičům tuto svátost, ať už jsou vnější důvody jakékoli. Jde nám přece o spásu vašich rodičů a těm v hodině smrti nemůžete dát žádný větší dar než je zprostředkování svátosti smíření, pomazání nemocných a posílnění svatým přijímáním. Takovému člověku církev zaručuje spásu pro svoji modlitbu i pro pramen Kristových svátostí. Nechtějte si to pak až do smrti vyčítat a dejte příklad i svým dětem, aby i ony jednaly stejně až vy budete na místě svých rodičů.

P. Miroslav Bambuch

Milosrdenství a snaha

*Katecheze papeže Františka
na mimořádné gen. audienci, nám. sv. Petra*

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Svatý rok milosrdenství je opravdová příležitost k hlubšímu proniknutí do jádra tajemství dobroty a lásky Boží. V této postní době nás církev vybízí, abychom více poznali Pána Ježíše a svoji víru žili důsledně způsobem, který vyjadřuje Otcovo milosrdenství. Je to snaha, kterou jsme povoláni vyvinout vůči těm, s nimiž se setkáváme, abychom jim nabídli konkrétní znamení blízkosti Boha. Můj život, moje postoje a způsob jednání mají být konkrétním znamením skutečnosti, že Bůh je nám nablízku. Malá gesta lásky, shovívavosti a péče dávají tušit, že je Pán s námi, nám nablízku. Tím se otevírá brána milosrdenství.

Dnes bych se s vámi chtěl krátce zamyslet nad slovem, které jsem užil: snaha. Co je to snaha? A co znamená snažit se? Když se snažím, znamená to, že přijímám odpovědnost, poslání vůči někomu a také styl, postoj věrnosti a oddanosti, zvláštní pozornosti k těm, s nimiž toto poslání uskutečňuji. Denně se po nás žádá, abychom se v tom, co děláme, snažili: v modlitbě, práci, studiu, ale také ve sportu a volném čase... Snažit se zkrátka znamená vynaložit svoji dobrou vůli a svoje síly na zlepšení života.

Také Bůh ve vztahu k nám vyvíjí snahu. Jeho první snahou bylo stvoření světa a navzdory našim snahám svět zničit – a je jich mnoho – se Bůh snaží jej zachovat naživu. Avšak největší

snahu vyvinul Bůh tím, že nám daroval Ježíše. To je obrovská Boží snaha. Ano, Ježíš je vlastně extrémní snaha, kterou vynaložil Bůh ve vztahu k nám. Připomíná to také svatý Pavel, když píše, že Bůh „vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny“ (Řím 8,32).

Na základě toho nám Otec spolu s Ježíšem dává všechno, co potřebujeme. A jak se projevila tato snaha Boha ve vztahu k nám?

Velmi jednoduše se o tom lze přesvědčit v evangeliu. V Ježíši se Bůh plně snaží vrátit naději chudým, těm, kdo byli zbaveni důstojnosti, cizincům, nemocným, vězňům a hříšníkům, které dobrotivě přijímal. V tom všem byl Ježíš živým vyjádřením Otcova milosrdenství. Toto bych rád zdůraznil: Ježíš přijímal hříšníky dobrotivě. Kdybychom uvažovali lidsky, pak by hříšník byl nepřítelem Boha. Bůh však přistupoval ke hříšníkům s dobrotou, měl je rád a měnil jejich srdce. Hříšníky jsme my všichni. Všichni stojíme před Bohem s nějakou vinou. Nesmíme však vůči Bohu chovat nedůvěru. On se k nám přibližuje, aby nám poskytl útěchu, smilování a odpuštění. A to je Boží snaha. Proto Bůh poslal Ježíše: aby se přiblížil nám všem a otevřel bránu svojí lásky, svého srdce, svého milosrdenství. A to je krásné!

Počínaje milosrdnou láskou, s níž Ježíš vyjádřil Boží snažení, může a má také naše snažení korespondovat s Jeho láskou. A to především v situacích největší nouze, kde je největší žízeň po naději. Mám na mysli například naše nasazení pro opuštěné, těžce postižené, vážně nemocné, umírající a ty, kdo nejsou schopni vyjádřit vděčnost... Do všech těchto situací přinášíme Boží milosrdenství svým životním snažením, které je svědectvím naší víry v Krista. Bez ustání přinášíme Boží pohazení, protože Bůh nás svým milosrdenstvím pohladil; přinášíme jej druhým, těm, kteří jej potřebují, nosí v srdci bolest nebo jsou smutní; přibližujeme se druhým tímtéž pohazením, kterým se Bůh dotknul nás.

Kéž tento Svatý rok pomůže naší mysli a našemu srdci dotknout se rukama snažení, které vynakládá Bůh vůči každému z nás, a díky tomu proměnit náš život ve snahu o milosrdenství pro všechny.

Přeložil Milan Glaser -převzato z www.radiovaticana.cz
Článek dodala Martina Šimšová

„Jako vysoko je nad zemí nebe,
tak se nad námi tvé milosrdenství klene.“

Pastýřský list pro První neděli postní

Drazí bratři a sestry,

vstoupili jsme do postní doby Svatého roku milosrdenství. Je to mimořádná příležitost k duchovnímu uzdravení a novému vykročení na svaté cestě, kterou nás chce vést Pán k trvalému štěstí. Moudrost počítá s posledním cílem. **Nedívat se dál než na současnost je pošetilá krátkozrakost.** Co konkrétně máme udělat k prohloubení moudrosti?

Mojžíš nás v prvním čtení vyzval, abychom se podívali do historie národa, rodiny i naší osobní a snažili se objevit, co pro nás Bůh velikého udělal, co nám dal. Připomeňme si, co všechno dobrého jsme dostali od rodičů, v našich rodinách, zděděné dary a vrozené schopnosti, náklonnosti, talenty, vzdělání, ale i krásu naší země a pokojné časy i poměrný blahobyt ve srovnání s těmi, kteří žijí v zemích bez vody nebo ve válkách a hladu, ve vyhnanství či v ohrožení epidemiemi. Jen v minulém roce bylo na světě pro viru zavražděno více než sedm tisíc křesťanů. Máme proč chválit Boha, děkovat mu a veřejně vyznávat, že nás nezaslouženě zahrnuje úžasnou láskou. Máme co měnit, abychom se nemuseli před těmi, kdo dávají život za Krista, stydět.

Svatý Pavel nás ujistil, že „**Víra v srdci vede ke spravedlnosti, vyznání ústy vede ke spáse**“. Po pravdě musíme přiznat, že naše víra není zatím tak silná, abychom se mohli považovat za spravedlivé. Když říkám víra, nemyslím jen na rozumové uznávání toho, co nám Církev k věření předkládá, ale takové **přijetí Božího slova, které mění naše postoje i skutky, aby byly ve shodě s Božím plánem.** Příčinou mohou být pochybnosti, které jsou dnes módní, nebo naše slabost.

Evangelium nás zavedlo na poušť, která je místem zásadního rozhodnutí pro Boha nebo proti němu. I Pán Ježíš tam prožíval pokušení, ale jak jsme viděli, on zvítězil. Postní doba vede na poušť i nás a připomíná, že jí nemůžeme projít a zůstat lhotejní. **Je třeba se znovu rozhodnout pro Boha.**

Říká se, že dnešní doba je nemocná nerozhodností. Mnozí se bojí vyjádřit svůj názor, aby nenarazili, nebo aby se nezdálo, že se povyšují nad ostatní, aby byli korektní a tolerantní. Dokonce i současná kultura nám předkládá místo hrdinů silných a sebevědomých, ale současně skromných a jistých, hrdiny zmítané nejistotou, pochybnostmi a smutkem. **Pochybnost se převléká za pokoru. Pochybnost není pokora. Pochybnost je pochybnost, je to nevíra.** Je nutné se jí zbavit a ne ji hýčkat.

Apoštol nám řekl, že víra vede ke spravedlnosti. **Hledáme-li spravedlnost, odmítneme pochybnosti a najdeme odvahu pevně věřit.**

Druhou příčinou mohou být naše slabosti, které však můžeme ve svaté zpovědi odevzdat Božímu milosrdenství a nechat se uzdravit. Někdy se trápíme hledáním toho, co je třeba vyznat. Někdo dokonce říká, že je zbytečné chodit ke zpovědi, když nemáme těžké hříchy. Opak je pravdou. **Nikdo není tak zdravý, aby nepotřeboval uzdravení duše.** Hřích spočívá v tom, jakým způsobem člověk Bohu odpovídá. Proto je dobře nejprve žasnout nad Boží štědrostí k nám, abychom si uvědomili, jak málo býváme vděční, jak málo se umíme radovat z Boží přízně. Pak se ptejme na to, co nás mrzí, co třeba není ani hříchem, ale je kořenem různých chyb. Může to být zklamání, zranění, utrpená křivda, s níž jsme se nevyrovnali, zatrpkllost, která způsobila naše

uzavření, nepříjemnosti s druhými, které jsme ani nezavinili, ale kvůli nimž se některým lidem vyhýbáme, nevyslyšená modlitba, kvůli níž se mračíme na Pána Boha, nesplněné přání, od něhož jsme se nedokázali osvobodit, možná jen špatné počasí a nízký tlak nahrávají naší nechuti, uzavřenosti, skepsi a špatné náladě, kterou neumíme ovládat. Právě v těchto úzkostech, které nejsou samy o sobě hříchem, můžeme hledat příčiny naší nedbalosti a roztržitosti v modlitbě, naší netrpělivosti, škodolibosti, pomstychtivosti či nepřejčnosti a nelaskavosti, naší duchovní stagnace. Za neochotou přijímat Boží vnuknutí je často skrytá nedostatečná víra, která by naopak rostla a sílila **větším spoléháním na Boha než na vlastní zkušenosti, větší důvěrou v jeho moc,** která umí překonat naše strachy.

Někdy se na duchovní cestě můžeme dostat do slepé uličky, když se příliš soustředíme na spravedlnost, které není možné dosáhnout. Pak jsme zablokovaní a naše vztahy umírají, dokonce i rodiny se rozpadají. Připomeňme si, že **spravedlnost je nejnižší mírou lásky, zatímco láska je plnou mírou spravedlnosti.**

Požadavek spravedlnosti musíme prakticky překračovat milující a milosrdnou náklonností k druhému. Kvůli přežití našich vztahů i celé společnosti může být nutné odpustit i těžká provinění proti spravedlnosti a opět se smířit. **Odpuštění, smíření a milosrdenství i v bezvýchodné situaci nabízí východisko a novou budoucnost,** protože způsobuje něco samo o sobě nemožného, když promíjí, co je z hlediska spravedlnosti neprominutelné.

Toto dělá Bůh při každé zpovědi a svým odpuštěním nám dává možnost odblokovat a uzdravit i naše vztahy k bližním. Takové prožití svátosti smíření, když bude pravidelné, se stane pravou studnou duchovního zdraví. Začne duchovní uzdravování. **Přijmout odpuštění hříchů znamená hmatatelně se dotýkat milosrdenství.**

Drazí bratři a sestry,

upřímně zvu každého z vás k nové zkušenosti Božího milosrdenství a přeji vám nový objev vnitřní svobody, radost z Božího přátelství a uzdravení srdcí, která budou schopná štědrým rozdáváním milosrdné lásky uzdravovat své okolí. Pobyt na poušti je náročný, ale může být začátkem vítězné cesty jako u Pána Ježíše, který na začátku svého působení zvítězil nad pokušením ďábla na poušti a na konci svého působení ho přemohl na kříži a vyrval mu kořist, kterou jsme my. **Dnešní nová volba Boha je začátkem naší cesty k velikonočnímu vítězství.**

Na této cestě vás provázím denně svou modlitbou a každého, kdo se přihlásí, budu provázet denní myšlenkou prostřednictvím sms na mobilu. Zároveň vás zvu na národní pouť k Božímu milosrdenství do Krakova na sobotu 28. května, zvláště ty, kteří chtějí duchovně připravit cestu našich mladých na Světové setkání mládeže s papežem.

O vzájemnou modlitbu prosí a ze srdce žehná

arcibiskup Jan

V rámci letošní postní doby se nabízí zaslání citátů arcibiskupa Jana Graubnera formou sms. Citáty jsou tématicky zaměřeny k Svatému roku milosrdenství. Pro přihlášení jejich odběru odešlete sms ve tvaru DAR2016 na tel.:736 315 315. Tato služba, kterou zajišťuje Centrum pro katechezi v Olomouci ve spolupráci s T-mobile, je zdarma.

1 9 7 6

V roce 1976 se udála spousta zajímavých věcí...

Byla založena irská rocková skupina U2, v kinech měla premiéru populární komedie Oldřicha Lipského - Marečku, podejte mi pero, v Mladé Boleslavi se začaly vyrábět vozy Škoda 105 a 120, narodily se zajímavé osobnosti jako např. Leoš Mareš, Pavel Bělobrádek, Ivana Gottová, Patrik Eliáš, ale **bezespору nejvýznamnější událostí bylo narození Miroslava Bambucha.**

Třetí lednový víkend roku 2016 se nesl v duchu oslav výročí narození tohoto slavného velikána. Kdo měl to štěstí a zúčastnil se farního plesu a nedělní mše svaté ví, jak velká sláva to byla! Jeho vděční farníci mu darovali zájezd do Svaté země a všichni jsme rádi, že se nám zdravý, spokojený a mírně opálený vrátil zpět. A to je zase dárek pro nás všechny. Otče, děkujeme!!

Jarmila Kedroňová

*Náš otec Miroslav
je s námi už sedmým rokem ...*

*... a právě v tomto roce
oslavil své kulaté
40. narozeniny.
26. ledna 2016*

Farní ples

Stalo se již tradicí, že každý rok naše farnost pořádá v měsíci lednu ples. Loni měla úkol zorganizovat ples Tvarožná Lhota, letos vyšlo pořadatelství na nás, Kněždubjany. Úkol je to vždycky těžký, ovšem letos obzvlášť, protože náš otec Miroslav slavil významné životní jubileum. Všichni jsme mu chtěli přichystat pěknou oslavu a tím mu poděkovat za vše, co pro naši farnost (Kněždub, Tvarožná Lhota) dělá - a pravdou je, že toho není málo.

s motivem Kněždubu.

Starosta ovšem nebyl sám, kdo mu chtěl gratulovat – na jeho počest založili kněždubští ochotníci folklorní soubor BAMBŮCH. A že bylo na co se dívat – děvčata našířené, jak z růže květ (velice jím to pasovalo) a šohaji - radost pohledět!

Při slovech písně „Faráru, faráru, gatě sa Ti pářů“ bylo vidět, že náš otec se dobře bavil. Jsme rádi, že žádnou legraci nezkazí a věříme, že jsme ho svým vystoupením pobavili a potěšili. Závěrem mu naše skupina popřála slovy básně a předala mu dar – krojovou košili (šňůrkovici). A samozřejmě nechybělo ani sólo pro oslavence. Video z plesu můžete zhlédnout na www.youtube.cz – farní ples Kněždub.

Jsme rádi, že ples i oslava kulatých narozenin byla velmi vydařená a doufáme, že otec Miroslav bude v naší farnosti dalších 40 let! A samozřejmě se už všichni těšíme na další ples – tentokrát ve Tvarožné Lhotě.

Folklorní soubor Bambůch

A ještě na závěr báseň,
kterou pro otce Miroslava za folklorní soubor složila Marie Petruchová.

Milý otče Miroslave!

Za pár dnů dostaneš se k zajímavému místu,
v knize života už ke čtyřicátému listu.
Už od samého zrodu světa,
všem stejně přibývají léta.

Ta první čtyřicítka, to ještě nic není,
to až s tou další čtyřicítkou se život změní.
Ale Bůh s Tebou má jistě krásné plány,
ochraňovat Tě bude na všechny strany.

Nedej Bože, svatý z nebe, aby z Kněžduba nám sebral Tebe!
Modlíme se vroucně za to, vždyť Ty jsi naše duchovní zlato!

Co bychom si bez Tebe ,otče, počali,
kde bysme tak skvělého kněze hledali?
Máme Tě tu všichni rádi a chceme Ti přát,
štěstí , zdraví, dlouhá léta, ze srdce Ti vinšovat.

Všechno dobré budiž Tobě přáno, po celý den, večer i ráno.
Ať splní se Tvé největší přání, ať andělé Tě ve dne v noci chrání.
Dobrou náladu ať Ti nikdo nezkazí
a úsměv na tváři ať Ti nikdy neschází.

Dlouho jsme však přemýšleli, jaký dar Ti dát,
čím by Ti náš spolek ochotníků radost udělal.
Všichni jsme se ale shodli,
že dar to bude od srdce -
– nakonec však zvítězila šňůrkovice košile.

A tak Ti ji předáváme,
radujem se velice,
kroj Ti sluší, to my víme,
na hodovéj muzice!

Kněždub, 23.1.2016

Slavnostní mše svatá

V měsíci lednu oslavil duchovní správce naší farnosti P. Miroslav své krásné čtyřicáté narozeniny. Už na farním plese v sobotu 23. 1. 2016 dostal otec Miroslav od starosty obce pěknou kytici a velký dort kostela, vážící 9kg. Po něm mu popřála a také zatančila místní hudební skupina. Darem dostal vyšívanou košili ke kroji.

Hlavní oslava se ale konala až v neděli 24. 1. 2016 při slavnostní mši svaté, kterou s P. Miroslavem koncebrovali také P. Jacek z Radějova a P. Tomáš z Vídně, který u nás v Kněždubě často vypomáhá zejména o svátcích.

Mše svatá to byla opravdu krásná a slavnostní. Schola zaspívala hezké písničky a překvapením bylo natažení transparentu na kůru s nápisem všechno nejlepší k narozeninám. Schola z kůru také při zpěvu krásné písně zamávala oslavenci zapálenými prskavkami. Otec Jacek

při homilii zaspíval P. Miroslavovi polsky písničku a i ostatní farníci s chutí zanotovali „mnoha leta a živió“.

Na konci této krásné slavnosti dostal otec Mirek také dárky od svých farníků.

Krásnou kytici, sadu náradí a také poznávací zájezd do Izraele na biblická místa, která si tak velmi přál vidět.

Při předávání dárků
zazněla také tato slova:

Milý otče,

za celou naši farnost
Vám chceme k Vašemu
životnímu jubileu popřát
hodně štěstí, zdraví, Božího

požehnání, hojnost darů Ducha Svatého a ochranu Panny Marie.

Děkujeme Vám za všechno, co pro nás děláte, a že všechny vedete
blíž k Pánu Bohu. Děkujeme také za Vaši péči o mládež nejen
z Kněždubu, ale z celého děkanátu.

Všechno dobré do dalších let Vám ze srdce přejí Vaši farníci
a věříme, že vaši službu budete i nadále mezi námi vykonávat.

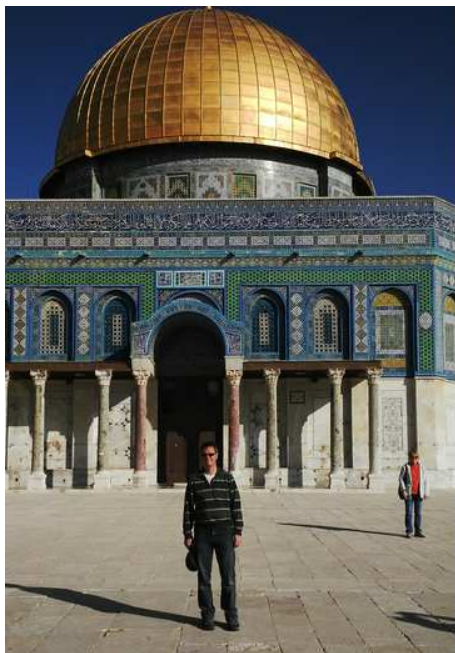

Po mši svaté byli farníci na oplátku
pohoštěni před kostelem od otce
Miroslava. Každý dostal perník,
dobré koláčky, chlebičky a dospělí i
šťavnatou výbornou slivovici.

František Petrucha

Pouť zemí Ježíše Krista

Tato nádherná a geologicky, historicky, politicky bohatá země je od nás vzdálena jen necelé čtyři hodiny cesty, pokud se rozhodnete překonat tuto vzdálenost 2600km letadlem. Za tak krátký čas stanete na místech spojených s Ježíšovým životem.

Bez znalostí biblických událostí, by mnohá místa pro vás byli cizí, ale tím, že jste si o nich četli v Písmu, nebo o nich slyšeli v kostele, tak si v duchu říkáte, tak tady se to stalo, nebo takto to vypadá. Často přichází úžas, někdy zklamání, protože si najívně myslíte, proč to tu není přesně tak, jak to Ježíš zažil. Proč třeba

Golgota nezůstala skálou a Boží hrob vytesanou jeskyní. A jen víra vám dává odpověď, protože stovky generací sem přicházejí uctívat to stejné co vy, ale ne vždycky to místo patřilo křesťanům, ne vždycky si zachovalo svou původní tvář, nehledě na to že zub času, dvoutisící let také mnohé promění. Přesto však musím říct, že je to velmi silný zážitek být na těch místech, kde se to odehrává. Jako by tam byl Boží Duch silnější, či hmatatelnější.

Obzvlášť u zdi nářku, která vypadá stejně jak před dvěma tisíci lety, kde je velmi silný duch židovské modlitby a vidět modlit se ortodoxního žida je velmi silný zážitek. Tam vám přímo dochází, co se ve svaté zemi po mnohá staletí

odehrává. Je to země silné modlitby. Je to země oplývající mlékem a medem, země příslibená Hospodinem Izraeli, vyvolenému národu, ke kterému patříme i my. Neboť jak říkají s úctou muslimové, křesťané i židé jsou lidem Knihy. Lidem Písma svatého.

Bohatá země, která i dnes je zemědělsky soběstačná a to i přesto, že

70% rozlohy této země je poušť. Země, která má jen 5% nezaměstnanosti. Asi to nebude, tím, že ti lidé jsou nějak výjimeční, ale tím, že se hodně snaží, pracují, vzdělávají se a také, že je podporuje vláda, která do vzdělání, vývoje věnuje 20krát více prostředků, než kterákoliv vyspělá evropská země. Tím však neříkám, že tam nejsou i věci v nepořádku, které si zaslouží pozornost či obnovu, to ano.

Jistě bych přál každému z vás, kdyby jste se alespoň jedenkrát za život mohli dostat do Svaté země. Určitě by to posílilo vaši víru a možná, že by se v srdci stala vaši domovinou, tím místem, kam nás pozívá Ježíš. Do Jeruzaléma, města míru a pokoje, do kterého se vystupuje po stupních modlitby, a ve kterém jednou staneme tváří v tvář našemu Panu Ježíši Kristu. A toto místo míru a pokoje není od nás 2600km nebo není až jednou na věčnosti, ale je to místo našeho srdce, v té nádherné velesvatyni, kde nás náš Otec očekává každý den. Vstoupíte-li tam, ten den vám již nic chybět nebude.

A tak Bůh není daleko, ale je blízko a není mrtev, ale žije a není nečinný, ale skrze tebe je činný a již nyní můžeš na sobě zažívat to, co zažíval on, když budeš upřímně každý den brát slova, která tak často říkáš: „Buď vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi“ –

- „Buď vůle tvá...“

A to přeji nám všem, abychom pro svůj život nacházeli Otcovu vůli pro každý den, tak budeme ve svaté zemi, protože s námi bude Svatý.

P. Miroslav Bambuch

Otec má narozeniny.....

Náš otec Mirek měl jedno tajné přání, o kterém se jednou jen tak mimochodem zmínil a myslím, že dlouho ani nevěděl, že jsem si je zapamatovala. Chtěl navštívit zemi, ve které kdysi dávno žil Ježíš. Projít se po místech Jeho narození, života,

utrpení a smrti....

A jak se tak blížili otcovy narozeniny, přemýšlela jsem, jak toto přání převést ve skutečnost a podařilo se. Díky nápadu, abychom se na tento dárek složili všichni - celá farnost - a jak to dopadlo už všichni víte.

V neděli 24. 1. 2016 jsme v obou našich kostelích popřáli našemu otci Mirkovi k jeho **40tým narozeninám**. Ve Lhotě se k přání zpěvem ke schůle přidal chrámový sbor a také lhotský mužský sbor a vlastně nakonec jsme zpívali i my všichni ostatní.

Díky vašim štědrým darům jsme mohli otce poslat nejenom na cestu do Svaté země, ale také zbylo na malý technický dárek do sbírký nářadí, které už otec má.

Ještě jednou si dovolím otci Mirkovi popřát všechno nejlepší, Boží milosti a milosrdenství na jeho cestě životem, sílu a moudrost Ducha svatého při zvládání svého poslání a také poděkovat za jeho starost, obětavost, za jeho duchovní vedení, kterým nás provází.

Také bych touto cestou chtěla Vám všem ještě jednou poděkovat za vaši podporu a všechny vaše dary. Bez připojení Vás všech by se toto přání nikdy nepodařilo splnit.

Bůh ať Vám všem štědře odplatí
Martina Šimšová

*„Ustavičně chci velebit Hospodina,
vždy bude v mých ústech jeho chvála.“*

ŽL 34,2

Zveme Vás všechny na

„chválové odpoledne“

v neděli 22. 5. 2016 v pastoračním domě

se sestrou Lucíí

*z komunity blahoslavenství
z Dolan u Olomouce.*

„Celým svým srdcem ti vzdávám chválu.“

Dívčí vybíjená 2016

Dívčí vybíjené se zúčastnily scholy z Kněždubu, Tvarožné Lhoty, Hroznové Lhoty, Moravského Písku a ze Vnorov.

Dívčí vybíjená 2016

Dne 20. 2. 2016 se v Kněždubu uskutečnilo utkání v Dívčí vybíjené schól z okolních farností. Schóla z Tvarožné Lhoty se této akce také zúčastnila a to pouze v nejnižší kategorii. Doufáme, že to bude do budoucna tradice a budou se účastnit pravidelně třeba i v dalších kategoriích.

Začátkem a podstatnou součástí tohoto utkání byla mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele. Po zahájení dívčí vybíjené hrály holky první zápas, ve kterém nahodili laťku velmi vysoko. Na soutěž tvrdě trénovaly a i přes porážku do toho daly vše a určitě si to všechny moc užily. Výjimečné byly zejména svým pokřikem, kterým soupeře vždy minimálně znervóznil. Navštívily jsme také dílny, kde si samy vyrobily různé dekorace, takže v době, kdy nehrály, se opravdu nenudily.

Holky ve své kategorii vyhrály 3. místo, což je velmi krásné. Myslím, že mají pěkný zážitek a hlavně se těší, až do toho zase za rok dají co nejvíce.

Katka Ňorková

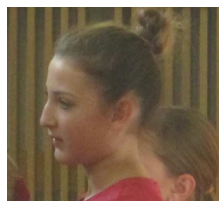
Hlavními organizátory vybíjené byly animátoři: Radka Zalubilová, Zuzka

Piškulová a Maruška Šindlerová z Kněždubu, Tomáš Janůš z Velké nad Veličkou, Kája Vašítek ze Vnorov. Během zápasů měly holky možnost i kreativního tvoření spolu s Lenkou Sasínovou a Kristýnou ze Vnorov.

Na závěr byla společná hra „Všichni proti všem“, ve které se

právoplatně stala absolutní vítězkou Lucie Hoňková z Kněždubu. Lucka při vybíjené totiž dokázala, že umí s odvahou rány přijímat (chytala na výbornou) a zároveň při střelbě mířila přesně a s ohledem.

Závěrečné ocenění v podobě dárkových balíčků si odneslo každé družstvo. Ocenění byli samozřejmě i hlavní organizátoři.

Focení na závěr:

Starší družstvo svou účastí podpořily holky: Adéla Uříčářová, Adéla Šantavá, Pavla Grombířová, Monika Sochorová a Lucie Hoňková.

Mladší družstvo: Danielka Zubatá, Kateřinka Stránská, Eliška Mokrošová, Anetka Skamelková, Andrejka Šmejdocvová, Adélka Vařečková a Radečka Klvačová. Na fotce s vedoucí scholy Žankou Šantavou, která si je fotí.

Děkujeme všem holkám, které tvoří společenství ...

Vyhodnocení adventní a vánoční hry

Odměny, které několik dětí obdrželo jsou velmi malé oproti odměně, která je za jejich vztah k Bohu bude čekat v nebi. Ale je potřeba si na tu nevyšší odměnu trpělivě počkat a s vytrvalostí se snažit po malých krůčcích ji dosáhnout. Jak to řekla i Matka Tereza: „**Dělejme nepatrné skutky, ale s obrovskou láskou.**“ A možná pro děti byl ten nepatrný skutek jejich přítomnost na mši svaté, který se následně zobrazil hvězdou na noční obloze. Hvězdou, ve které se později zobrazilo i srdce.

A tak nějak to je i s naším životem. Každý člověk má svou hvězdu naděje. A až tu pravou a skutečnou hvězdu najde, zazáří jeho srdce. Srdce plné lásky. Protože, jak píše i sv. Pavel: „**Největší z té trojice je láska.**“ A když se člověk snaží, bývá vždy po zásluze odměněn.

A nejinak tomu bylo i u dětí. Mladší děti získaly věčnou cenu v podobě knížek. Starší děti byly odměněny poznávacím výletem.

Svatá Františka Římská

9. března

Narodila se roku 1384 v Římě jako dcera šlechtické rodiny. V 11 letech chtěla vstoupit do kláštera, její rodiče to však zakázali a ona se proti své vůli podrobila. Brzy nato byla provdána za Vavřince. V příštích letech manželského života byla něžnou a pečlivou manželkou a matkou svých šesti dětí.

V posledních dvanácti letech žila se svým mužem ve zdrženlivém manželství. Když roku 1436 její manžel zemřel, byla zvolena představenou kláštera společenství „Nobili oblaté“, které založila roku 1425 jako ženská větev řádu Olivetánů. Tato společnost se věnovala charitativní činnosti. Až do dne svého definitivního vstupu do řádu patřila k němu Františka jako oblátka (dospělí obláti jsou lidé, kteří zasvěcují sebe a své služby některému klášteru a skládají slib poslušnosti, který však mohou kdykoliv zrušit.).

Františka byla v ustavičném duchovním spojení se svým andělem strážným, byla útočištěm těch, kdo hledali pomoc a radu. Františka Římská zemřela 9. března 1440 v Římě a byla pohřbena v kostele, který se tehdy jmenoval Santa Maria Nuova. Roku 1608 byla papežem Piem V. svatořečena.

Františka je znázorňována s andělem strážným a knihou. Je patronkou žen a automobilistů.

MCh

*Její myšlenky směřovaly k tomu,
co se líbí Bohu.*

Bože, Tys nám zjevil, že láska k Tobě a k bližnímu
je naplněním všech Tvých přikázání;
pomáhej nám, abychom se jako svatá Františka
vždy snažili i v těžkostech vidět potřeby druhých,
ochotně jim sloužili a tak patřili mezi ty,
kdo vejdou do tvého království.

PASTORAČNÍ PLÁN

březen - květen

11. března	19 – 21 hodin - adorace za Svatého otce s příležitostí svátosti smíření ve zповědní místnosti – Kněždub
19. března	Slavnost svatého Josefa – novéna od 10. března Mše svatá v 8 h ve Tvarožné Lhotě a v Kněždubě bude mše svatá v předvečer slavnosti tj. 18. března v 18 hodin.
20. března	Květná neděle (následující Velikonoční rozpis viz plakátky na dalších stranách)
1. dubna	Mládežnický pátek – eMpěčko Mše svatá v 19.19h ve Vnorovech
10. dubna	Velikonoční benefiční koncert pro Sabinku
23. dubna	Děkanátní setkání mládeže – Petrov
24. dubna	Žehnání polí – Kněždub
29. dubna	Přednáška o Svaté zemi – Izraeli v kostele sv. Jana Křtitele v 19 hodin. Přednáší Mgr. Karel Hrdlička.
1. května	Malá jarní pouť k Janu Pavlu II. – Strážnice – mše sv. v 10.30h
7. května	Májová pobožnost u svatého Huberta spojená s procházkou po Vojsických loukách s odborným výkladem. Zakončení na myslivecké chatě s dobrým a bohatým pohoštěním.
8. května	Hasiči – pouť ke svatému Floriánovi – Kněždub Mše svatá v 10.30 hodin.
14. května	Ministrantský den v kněžském semináři v Olomouci
22. května	Večer chval se sestrou Lucií z Komunity blahoslavenství Začátek v 15 hodin ve Tvarožné Lhotě.
26. května	Slavnost Těla a Krve Páně – čtvrtek - Tvarožná Lhota Mše svatá v 18 hodin.
28. května	Slavnost Těla a Krve Páně – sobota – Kněždub Mše svatá v 16 hodin.
31. května	Ukončení májových pobožností – u kapličky Panny Marie ve Tvarožné Lhotě v 15 hodin.
5. června	První svaté přijímání - Kněždub Slavnostní mše svatá v 10. 30 hodin.
12. června	První svaté přijímání - Tvarožná Lhota Slavnostní mše svatá v 10 hodin.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Tvarožná Lhota	7. dubna	5. května	2. června
Kněždub	8. dubna	6. května	3. června

VEČERNÍ ADORACE SE SVÁTOSTÍ SMÍŘENÍ 20 – 21h

Kněždub	7. dubna	5. května	2. června
Tvarožná Lhota	10. března	14. dubna	12. května

VEČERNÍ ADORACE 20 – 21h

Kněždub	17. března	21. dubna	19. května
Tvarožná Lhota	31. března	28. dubna	---

SETKÁVÁNÍ NAD PÍSMEM SVATÝM

Pastorační dům Tvarožná Lhota

Každé první úterý v měsíci: 5. dubna, 3. května, 7. června

V NAŠÍ FARNOSTI JSME SE ROZLOUČILI

Kněždub

Josef Říha	+ 29. listopadu
Božena Durnová	+ 28. ledna

Tvarožná Lhota

Ludmila Polášková	+ 1. ledna
Marie Holubíková	+ 25. února

DĚTI, KTERÉ PŘIJALY SVÁTOST KŘTU

Kněždub

Robin Lukáš Štípský	6. prosince
Marek Petr Štípský	6. prosince
Nikolas Janulík	26. prosince
Kristián Jan Maňák	27. prosince

Program velikonočních bohoslužeb

Kostel sv. Jana Křtitele v Kněždubě

24. 3. ZELENÝ ČTVRTEK

Mše svatá: **18.30**hod.

Soukromá adorace: do **21.00**hod.

25. 3. VELKÝ PÁTEK

Křížová cesta: 15.00hod.

Velkopáteční obřady: **18.30**hod.

Celonoční adorace - Stráž u Božího hrobu.

/sbírka na Boží hrob/

26. 3. BÍLÁ SOBOTA

Stráž u Božího hrobu od **7.30 – 5.00**hod.

Začátek vigilie: ve **5.00**hod. - **nového času** (neděle ráno)

/sbírka na kněžský seminář/

27. 3. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Mše svatá v: **10.30**hod. spojená s obřadem
žehnání velikonočních pokrmů

/sbírka na kostel/

28. 3. PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ

Mše svatá v: **9.00**hod.

3. 4. DRUHÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

Mše svatá v: **10.30**hod.

Korunka Božího milosrdenství spojena
se svátostným požehnáním **14.00**hod.

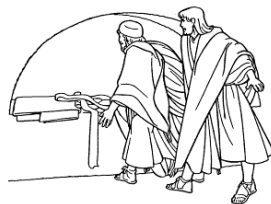
10. 4. Velikonoční benefiční koncert pro Sabinku

Zpívají děti a mládež z farnosti

začátek v: **15.00**hod. v kostele v Kněždubě

Program velikonočních bohoslužeb

Kostel sv. Anny ve Tvarožné Lhotě

24. 3. ZELENÝ ČTVRTEK

Mše svatá: **17.00**hod.

Soukromá adorace: do **21.00**hod.

25. 3. VELKÝ PÁTEK

Velkopáteční obřady **17.00**hod.

/sbírka na Boží hrob/

26. 3. BÍLÁ SOBOTA

Stráž u Božího hrobu od **8.00 – 18.30**hod.

Začátek vigilie: v **19.00**hod.

/sbírka na kněžský seminář/

27. 3. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Mše svatá v: **8.30**hod. spojená s obřadem
žehnání velikonočních beránků a pokrmů

/sbírka na kostel/

28. 3. PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ

Mše svatá v: **8.00**hod.

3. 4. DRUHÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Mše svatá v: **8.30**hod.

Korunka Božího milosrdenství spojena
se svátostným požehnáním **15.00**hod.

10. 4. Velikonoční benefiční koncert pro Sabinku

Zpívají děti a mládež z farnosti

začátek v: **15.00**hod. v kostele v Kněždubě

Společná svátost smíření – Půst 2016

Sobota 27. 2.	14:00 – 15:00 Lipov, Louka
Sobota 5. 3.	14:00 – 15:30 Hroznová Lhota, Kozojídky
4. neděle postní 6. 3.	14:30 – 15:30 Kuželov, Petrov
<u>Sobota 12. 3.</u>	10:00 – 11:00 Kněždub, Tvarožná Lhota
	14:00 – 16:00 Veselí nad Moravou
5. neděle postní 13. 3.	14:30 – 16:30 Vnorovy
Středa 16. 3.	16:00 – 17:00 Sudoměřice
Čtvrtek 17. 3.	16:00 – 18:00 Moravský Písek
	15:30 – 17:30 Rohatec
Pátek 18. 3.	16:00 – 17:00 Radějov
Sobota 19. 3.	10:00 – 11:30 Blatnice, Blatnička
	14:00 – 15:30 Velká nad Veličkou
Květná neděle 20. 3.	14:30 – 16:30 Strážnice

DOLANCAMP 2016

Příprava na Světové dny mládeže v Krakově

pro mladé od 15 do 19 let

neděle 17.7. - sobota 23.7.

KDE : V Komunitě Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce

NA CO SE MŮŽEŠ TĚŠIT:

*Přednášky, diskuze, sdílení ve skupinkách
Chvály, Mše svatá, osobní modlitba
Tvořivé dílny, sport, soutěže
Zajímavé večery: modlitba, táborák...
Prožívání přátelství, dobré jídlo.....*

S SEBOU JE POTŘEBA SI VZÍT:

*Spacák, karimatku a pokud máš i stan
Sportovní oblečení a věci k osobní hygieně
Bibli, propisku a něco na poznámky
Finanční příspěvek 1600,-Kč
A hlavně dobrou náladu
a otevřené srdce pro Pána a pro druhé*

PŘIHLAŠOVÁNÍ : elektronická přihláška na www.blahoslavenstvi.cz

Komunita Blahoslavenství, 783 16 Dolany 24

email: dolancamp@seznam.cz, tel.: 739 092 799

Prosíme sponzory o příspěvek na tuto akci.

Umožníte tím účast těm, kteří výši příspěvku nemohou uhradit. Děkujeme.

Slavnost svatého Josefa

19. března

Svátek svatého Josefa připadne vždy do postní doby. Svatý Josef stojí vždy jakoby v pozadí. V Písmu svatém je o něm jen málo zpráv. Není zaznamenáno ani jediné jeho slovo. Někdy však nebyl. Jeho odpovědi na Boží slovo je čin.

Tam, kde je v Písmu svatém zmiňován svatý Josef, vždy je to ve spojení s činem. Andělovo oznámení o plánu Boží spásy, do kterého Bůh vyvolil jeho snoubenku Marii - a Josef ji přijal k sobě. Cesta do Betléma a narození Ježíšovo, cesta do Jeruzaléma a setkání se stařečkem Simeonem a prorokyní Annou, útěk do Egypta, hledání Pána Ježíše v chrámě v jeho dvanácti letech.
U všeho je Josef vždy v pozadí, ale vždy připravený konat.

Můžeme namítnout, že Bůh si přece svatého pěstouna Josefa vyvolil právě k těmto činům a **vyzdobil jeho nitro k tomuto úkolu pokorou a láskou.** Ano, tak jako si vyvolil Pannu Marii a její nitro vyzdobil svatostí a milostí, tak i Josefa.

A tak jako u Marie anděl čeká, až ona řekne své ANO, tak i od Josefa Bůh žádá souhlas s jeho vůlí. **Josef odpovídá vždy s pokorou a činem.**

Také nás si Pán vybral, abychom se stali dětmi Božími, dal nám k tomu vybavení a počítá s každým z nás v dnešním světě, který je přesycen slovy, říkáme - inflace slov.

Právě možná od tebe čeká konkrétní čin, kterým odpovíš na Boží výzvu. Dnes je slov mnoho, ale činů málo.

Postní doba, ve které vzpomínáme na svatého Josefa, je pro každého z nás tou vhodnou příležitostí, abychom z Kristova kříže slyšeli jeho slovo, které nás vybízí k činu.

Je potřeba zaslechnout Boží výzvu... více Bohu naslouchat..

Příští číslo farního zpravodaje vyjde **5. června 2016.**

Uzávěrka příspěvků je **29. května 2016**

Vydává: Římskokatolická farnost Kněždub. Tisk zajišťuje Tiskárna Sukupovi Strážnice.

Zodpovědná osoba za veškerý obsah zpravodaje Lenka Mokrošová.

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

Dobrovolné příspěvky je možné vhodit do kasičky vzadu v kostele.

Email: farnostknezdub@seznam.cz

Web: farnost-knezdub.cz